ناآماده در برابر بحران

حالا که کمبود آب در ایران از مرحله بحران گذشته است، «مردم» به تنها راه نجات از شرایط فعلی تبدیل شده‌اند؛ نمونه‌اش مردادماه امسال بود که رئیس‌جمهور در جریان بازدید از سد کرج گفته بود: «وضعیت موجود را می‌توان به‌ثبات رساند اما درخواست ادامه صرفه‌جویی از مردم را داریم». با وجود اینکه خشکسالی و افزایش مصرف درنتیجه رشد جمعیت نقش مهمی در این شرایط دارند، اما پژوهشی که در مجله Nature Sustainability در سال ۲۰۲۳ منتشر شده است، پرده از جنبه دیگری برمی‌دارد که کمتر به آن پرداخته شده است؛ نابرابری اجتماعی. حمید پشتوان، پژوهشگر آب، مدتی پیش در روزنامه هم‌میهن یادداشتی درباره این مفهوم نوشت و با استناد به نتایج مطالعه، توضیح داد که در بسیاری از کلان‌شهرها، مصرف افراطی و ناپایدار آب توسط اقلیتی مرفه و برخوردار، عامل مهم و درعین‌حال کمتر دیده‌شده در شکل‌گیری بحران‌های آب شهری است؛ بحرانی که بار اصلی‌اش بر دوش اکثریت جامعه تحمیل می‌شود. این پژوهش برای روشن‌ترشدن موضوع، بحران آب کیپ‌تاون در آفریقای جنوبی را بررسی کرده است. در سال ۲۰۱۸ این شهر تا آستانه آن پیش رفت که به نخستین کلان‌شهر جهان تبدیل شود که منابع آبی آن به‌طورکامل تمام می‌شود؛ وضعیتی که با نام «روز صفر» معروف شد. در آستانه این بحران، مسئولان مدام از شهروندان می‌خواستند تا در مصرف آب صرفه‌جویی کنند، اما یافته‌های پژوهشگران نشان می‌دهد که الگوی کمبود آب در شهر یکدست نبود؛ اقلیتی برخوردار و ثروتمند، سهم بسیار بزرگی از منابع آب شهری را به مصرف می‌رساندند. داده‌های این پژوهش نشان داد که تنها ۱۴ درصد مصرف‌کنندگان آب، بیش از نیمی از کل مصرف شهر را به خود اختصاص داده بودند. هرچند تمرکز این مطالعه بر شهر کیپ‌تاون بوده است، اما پیام آن محدود به یک شهر خاص نیست و می‌تواند برای درک بحران‌های آب در بسیاری از کلان‌شهرهای دیگر ازجمله تهران نیز به‌کار آید. محمدرضا بختیاری، مدیرعامل وقت شرکت آب و فاضلاب استان تهران در مصاحبه‌ای در سال ۱۳۹۹ گفته بود که ۴۷ درصد آب شرب پایتخت در مناطق یک تا سه مصرف می‌شود و سرانه مصرف آب در مناطق یک تا سه تهران، ۴۳۰ لیتر به‌ازای هر نفر است. این مصرف نابرابر، ساختار تأمین و مصرف را به‌شدت آسیب‌پذیر می‌کند. درحالی‌که اکثریت شهروندان، آب را با صرفه‌جویی و فقط برای نیازهای ابتدایی همچون آشامیدن، بهداشت و پخت‌وپز به کار می‌برند، گروهی محدود از ثروتمندان، آب را برای مصارف لوکس و غیرضروری استفاده می‌کنند؛ باغ‌های وسیع و همیشه‌سبز، استخرهای خصوصی که برای پُرشدن به هزاران لیتر آب نیاز دارند و چمن‌هایی که آبیاری مداوم می‌طلبند، آن هم درست زمانی که مخازن اصلی شهر خالی‌تر و خالی‌تر می‌شوند.

حالا حمید پشتوان، از چشم‌انداز بحران آب در ایران و ارتباط آن با مردم می‌گوید و اعتقاد دارد که مسئولان برنامه و چشم‌اندازی برای تحولات پیش‌رو، روند خشکسالی و میزان مصرف ندارند: «کشور آفریقای جنوبی به الگویی در زمینه مدیریت آب تبدیل شده است و با این پیش‌زمینه از «روز صفر آبی» استفاده کرد تا شرایط اضطرار را برای مردم ایجاد کند. ما در ایران بسیار خوش‌شانس بودیم که آفریقای جنوبی این تجربه را پشت‌سر گذاشت؛ در غیر این صورت با کدام ظرفیت و آمادگی می‌توانستیم با چنین بحرانی روبه‌رو شویم؟ ما چیزی به‌نام مدیریت‌بحران برای ورود به دوران اضطرار نداریم و نمی‌دانیم باید چه کنیم؟»

او درباره تجربه آفریقای جنوبی برای همراه کردن مردم در زمینه کاهش سرانه مصرف آب می‌گوید: «در آفریقای جنوبی در زمان تشدید بحران آب به‌شکل رسمی اعلام شد که این کشور وارد شرایط اضطراری شده است و برای آن برنامه‌ای طبق میزان بارش و مصرف سرانه تدوین شد، اما چنین برنامه‌ای در ایران وجود ندارد. آمارهایی درباره نیاز به صرفه‌جویی در کشور وجود دارد اما با ادبیاتی مطرح می‌شود که از شرایط «اضطرارزدایی» می‌کند و نمی‌توانند این حالت را در مردم ایجاد کند. در تجربه آفریقای جنوبی روز صفر کارکرد ارتباطی پیدا کرد و نوعی اقرار هدفمند بود که بتواند حالت اضطرار را در مردم ایجاد کند. تمام اطلاعات به‌صورت آنلاین در اختیار مردم بود و آنها در جریان شرایط قرار داشتند. سیاست‌گذاران این کشور هم در آخرین مرحله برنامه اضطراری خود، کاهش مصرف سرانه آب را حداکثر ۵۰ لیتر قرار دارند که به‌عنوان حق پایه بشری در ادبیات حوزه آب مطرح می‌شود و مردم هم به‌صورت داوطلبانه همراهی کردند. اما ما هنوز نمی‌دانیم افق مدیریت منابع آب برای زمستان چطور است و چه سناریویی برای این فصل وجود دارد؟»

پشتوان تاکید می‌کند روز صفر مطلق آب معنی ندارد اما در آفریقا برای حفظ شرایط اضطرار و به‌صورت هدفمند مطرح شد: «در شرایط فعلی محدودیت‌های آبی در ایران بسیار زیاد است و با وجود افزایش تعداد چاه‌های حفر شده، آبدهی سفره‌های آب زیرزمینی کاهش پیدا کرده است. در این شرایط تنها پتانسیل عبور از این مرحله، مردم‌اند و نحوه مشارکت آنها به بحث‌های سیاسی مربوط است. حالا شهروندان باید به‌صورت داوطلبانه تصمیم بگیرند که میزان مصرف را کاهش دهند. این همراهی هم نیازمند شفافیت است و با این شیوه پیام‌رسانی و درخواست و توصیه، مردم اعتماد نمی‌کنند و شرایط اضطرار ایجاد نمی‌شود.»

او از تجربه اردن به‌عنوان یکی از کشورهای درگیر بحران آب می‌گوید و تخمین می‌زند که یکی از سناریوهای محتمل برای ایران، عادت‌کردن مردم به شرایط اضطرار است: «مردم اردن در پایتخت این کشور سال‌هاست که خودشان را با بحران شدید آب تطبیق داده‌اند. باتوجه به اینکه در امان ـ پایتخت اردن ـ در طول هفته سه تا چهار روز از شبکه آب شهری آب تامین می‌شود، ساکنان آن از مخازن ذخیره آب استفاده کنند و بازاری برای فروش آب شکل گرفته است. ما تجربه جیره‌بندی آب تهران را در اواخر دهه ۷۰ شمسی داشتیم اما الان با اکراه از آن صحبت می‌شود. درحالی‌که بهتر بود در تابستان جیره‌بندی اعمال می‌شد تا بیشترین حجم آب حفظ شود، اما انجام نشد. حالا باید توضیح داده شود که با کاهش فشار آب چقدر مصرف کاهش پیدا کرد؟ این سیاست در شرایط کمبود آب نباید انجام شود، چون مخصوص شرایطی است که با هدررفت آب در شبکه روبه‌رو هستیم. خود مسئولان هم نمی‌دانند مردم در چه مقیاسی از پمپ آب و مخزن و با چه مشخصاتی از آن استفاده می‌کنند؟ مجموعه این شرایط تصمیم‌گیری‌ها و اقدامات تصویری مبهم از آینده آبی ایران ایجاد کرده است. یکی از سناریوهای محتمل این است که ما باید به شرایط اضطرار آبی عادت کنیم چون همواره با محدودیت‌های طبیعی، آبی و شکافی بزرگ میان تقاضا و منابع آبی روبه‌رو هستیم. اگر در این فرآیند، یک دوره از خشکسالی سخت را هم تجربه کنیم، این روند سخت‌تر می‌شود. اگر این خشکسالی هم عبور کنیم همچنان این شکاف وجود دارد.»

مهتاب معتمد روانپزشک:
در اضطراب اقلیمی فرد نگران چیزی است که قبلاً در محیط‌زیست خودش وجود داشته و حالا در حال فروپاشی است. این شرایط می‌تواند برای افراد اضطراب ایجاد کند. مفهوم اضطراب اقلیمی تقریباً جدید است و به‌تازگی در ادبیات روانپزشکی ومحیط‌زیستی استفاده می‌شود

پیش‌بینی‌های غیردقیق

پژوهش «به سوی یک روز صفر جهانی؟ ارزیابی عرضه و تقاضای آب فعلی و آینده در ۱۲ کلان‌شهر به‌سرعت در حال توسعه» نگاهی به بحران آب در این ۱۲ کلانشهر ازجمله ایران داشته و وضعیت آنها را تشریح کرده است. این مقاله در سال ۲۰۲۰ نوشته شده است و وضعیت عرضه و تقاضای آب را در ۱۲ مگاشهر یعنی قاهره، دهلی، داکا، هوشی مینه، جاکارتا، کلکلته لاگوس، لاهور، مانیلا، مکزیکوسیتی، بمبئی و تهران که میزبان ۱۹۴ میلیون نفر هستند، بررسی می‌کند. نتایج آن در ۱۱ شهر، تقاضای آب از عرضه پیشی گرفته و کمبود مجموعاً ۵/۲۷ میلیارد مترمکعب است. میزان هدررفت فیزیکی آب به ۴/۷ میلیارد مترمکعب در سال می‌رسد؛ مقداری که می‌تواند آب مورد نیاز تقریباً ۱۰۰ میلیون نفر را با مصرف روزانه ۱۳۵ لیتر تأمین کند. براساس پیش‌بینی‌های جمعیتی، تقاضای آب ممکن است تا ۳۹ درصد نسبت به امروز افزایش یابد.

در این پژوهش مطرح می‌شود که رویدادهای آینده «روز صفر» ممکن است نه به‌دلیل کاهش عرضه ناشی از شرایط اقلیمی، بلکه به‌دلیل افزایش تقاضا رخ دهند. برای جلوگیری از پیامدهای ویرانگر چنین وضعیتی، مدیریت سختگیرانه تقاضا، اصلاحات حکمرانی، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و افزایش ظرفیت تأمین آب ضروری است. تحلیل‌های فرضی نشان می‌دهد، کاهش مصرف بسیار مؤثرتر از کاهش هدررفت آب در برطرف‌کردن کمبودهاست. بااین‌حال هر دو رویکرد باید هم‌زمان در نظر گرفته شوند تا پایداری مگاشهرهای جهان تضمین شود. در بخشی از این مطالعه نوشته شده است که لاهور، تهران، کلکته، قاهره، لاگوس، بمبئی و دهلی در مناطقی قرار دارند که میزان آب شیرین تجدیدشونده سالانه آن‌ها، کمتر از آستانه تعریف‌شده برای «کمبود آب» است.

محسن موسوی‌خوانساری، کارشناس حوزه آب هم معتقد است که هنوز برای قضاوت درباره وضعیت سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ زود است؛ چون ماه‌های پربارش در پیش است و باید تا ماه‌های دی و بهمن صبر کنیم. او به «هم‌میهن» می‌گوید: «تغییرات اقلیمی باعث‌شده است که پیش‌بینی‌ها با تردید انجام شود؛ چون شرایط فعلی ناشی از تغییر اقلیم و افزایش دماست و سیل‌ها، خشکسالی و بارش‌ها شدید شده است. برای ماه‌های آذر و دی پیش‌بینی‌هایی انجام‌شده اما دقیق نیست و اتفاقات زیادی ممکن است رخ دهد.»

او معتقد است، توصیه‌ها درباره جلوگیری از هدررفت آب دربخش‌های مختلف بی‌پاسخ مانده است و در این شرایط صرفه‌جویی از طرف مردم نتیجه‌بخش است: «گاهی در شبکه شهری تا ۳۰ درصد از آب هدر می‌رود، آبیاری فضای سبز توسط شهرداری و سایر موارد هم وجود دارد و گفته شده اما به آن توجه نشده است. در این شرایط اگر مردم به‌ویژه در بخش کشاورزی صرفه‌جویی کنند، به اقتصاد کشور کمک می‌شود.» او مدیریت فعلی حوزه آب را منفعلانه نمی‌داند و اعتقاد دارد حکمران آب فقط وزارت نیرو نیست و بسیاری از وزارتخانه‌ها درگیرند: «درحال‌حاضر قوه مقننه الان نقش مهمی دارد و می‌توان در موارد زیادی مثل چاه‌های غیرمجاز ورود و کمک کند. ما الان بیشتر مشکل وزارتخانه‌های دیگر را داریم مثل صداوسیما که باید اطلاع‌رسانی کند اما کمتر به این موضوع پرداخته می‌شود. درباره تاثیر منفی یا مثبت طرح‌های انتقال آب به تهران مانند طرح طالقان باید پرسید، آیا جایگزینی دارند یا خیر؟ قطعاً جایگزینی در این مدت کوتاه ندارند، اما در طولانی‌مدت پاسخگو نیست. ما اشتباه کردیم در تهران این جمعیت را مستقر کردیم. تهران آبی با سیاسی فرق دارد؛ تهران آبی از ورامین تا البرز است و حدود ۲۰ میلیون نفر است. این حوضه آبریز تهران آبی نمی‌تواند پاسخگوی نیاز این جمعیت باشد و باید به فکر انتقال جمعیت به‌سمت سواحل جنوبی باشیم.»

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
شناسه آگهی: ۲۰۳۹۲۷۳

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴/۸۴۷۶ کلاسه ۱۴۰۴۱۱۱۴۴۰۷۱۱۴۰۰۰۲۲۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم معصومه رشیدکیوان گرزو به شماره شناسنامه ۱۳۴۶ کد ملی ۰۸۲۸۶۴۹۴۲۱ صادره فرزند علی‌اصغر در شش دانگ یک باب مزرعه به مساحت ۱۴۷۲۷ مترمربع قسمتی از پلاک ۰ فرعی از ۱ اصلی ناحیه ۲ شیروان بخش ۵ قوچان حوزه ثبت ملک شیروان از محل مالکیت علی‌اصغر رشیدکیوان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۲۶ رونوشت: اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شیروان جهت انتشار آگهی -مامور ابلاغ و اجرا اداره ثبت اسناد و املاک شیروان -نماینده شورای اسلامی روستا

محمد زارعی - رئیس ثبت اسناد و املاک

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
شناسه آگهی: ۲۰۳۹۲۳۴

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴/۸۷۱۰ کلاسه ۱۴۰۳۱۱۱۴۴۰۷۱۱۴۰۰۱۴۸۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای نورمحمد نورمحمدزاده به شماره شناسنامه ۷۵۸ کد ملی ۰۸۲۸۵۷۶۰۵۱ صادره فرزند علی اصغر در شش دانگ یک باغ به مساحت ۴۲۳/۱۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۳ فرعی از ۱۱ اصلی ناحیه ۲ شیروان بخش ۵ قوچان حوزه ثبت ملک شیروان از محل مالکیت اسداله رسولی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۸/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۸/۲۶ رونوشت: اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شیروان جهت انتشار آگهی -مامور ابلاغ و اجرا اداره ثبت اسناد و املاک شیروان -نماینده شورای اسلامی روستا

محمد زارعی - رئیس ثبت اسناد و املاک

شرکت گاز استان خراسان رضوی

تجدید آگهی مناقصه عمومی
شماره فراخوان مناقصه در سامانه ستاد ۲۰۰۴۰۹۲۴۰۹۰۰۰۰۷۵

نوبت دوم

۱. مناقصه‌گزار: شرکت گاز استان خراسان رضوی
موضوع: پروژه اجرای خطوط تغذیه و ایستگاه‌های شهرک‌های صنعتی توس، چناران و بینالود به روش c
۲. شرایط اولیه متقاضیان:
الف- دارابودن صلاحیت پیمانکاری در رشته تأسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه
ب- دارابودن ظرفیت خالی ارجاع کار
ج- ثبت نام در سایت www.setadiran.ir و دریافت گواهی امضای الکترونیکی
۳. مدت اعتبار پیشنهادها: از تاریخی که برای تسلیم آن در فراخوان ذکر شده تا مدت سه ماه می‌بایست معتبر باشد.
۴. مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: -/۵٬۵۹۳٬۰۵۰٬۰۰۰ (پنج میلیارد و پانصد و نود و سه میلیون و پنجاه هزار ریال) می‌باشد که می‌بایست بر اساس یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ و اصلاحات پس از آن تهیه گردد و حتما اصل آن قبل از آخرین مهلت ارائه پیشنهاد قیمت به صورت دستی تحویل دفتر حراست شرکت گاز استان خراسان رضوی واقع درمشهد - بلوار خیام - نبش تقاطع ارشاد- طبقه همکف گردد.
تبصره: مطابق ماده ۲۵ آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت از شرکتها و موسسات دانش بنیان و اصلاحات بعدی آن، شرکتها و موسسات دانش بنیان در صورت شمول ماده مذکور و دارای صلاحیت مورد نیاز، شامل تخفیف ۵۰ درصدی در مبلغ سپرده تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌باشند.
۵. مهلت اعلام آمادگی و دریافت اسناد مناقصه: از تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۵ لغایت ۱۴۰۴/۰۹/۰۲
۶. آخرین مهلت بارگذاری اسناد و تسلیم پیشنهاد قیمت: ساعت ۱۴:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۵
۷. پیشنهادهای واصله: در ساعت ۰۹:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۶ در کمیسیون مربوطه باز و خوانده می‌شود و حضور پیشنهاددهندگان و یا یک نفر نماینده مجاز آنها با همراه داشتن معرفی نامه ممهور به مهر شرکت در جلسه آزاد است.
۸. یادآور می‌گردد کلیه مراحل مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
۹. رعایت قانون حداکثراستفاده ازتوان تولیدی وخدماتی کشورو حمایت ازکالای ایرانی الزامی است وصرفاً موسسات و شرکتهای ایرانی ثبت شده درفهرست توانمندی های مندرج درسامانه توانیران مجازمی باشد.
شایان ذکر است دسترسی به متن این آگهی، در سایت WWW.nigc-khrz.ir امکان پذیر بوده و در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با تلفن: ۳۷۰۷۲۲۱۲-۰۵۱ تماس بگیرید.

شناسه آگهی: ۲۰۴۷۵۲۴

روابط عمومی شرکت گاز استان خراسان رضوی

نگاه جامعه‌شناس

در نامه محمد فاضلی به پزشکیان مطرح شد

سوالات «آبی» از رئیس‌جمهور

«آقای رئیس‌جمهور اگر بتوانید طراحان، حامیان و ذی‌نفعان طرح‌های شیرین‌سازی انتقال آب را وادار کنید در یک نشست رسانه‌ای در برابر آدم‌های متخصص و رسانه‌های مستقل از ایده‌هایشان دفاع کنند، گام بزرگی برای عقلانیت برداشته‌اید. امتحان کنید.» این بخشی از نامه‌ای است که دیروز محمد فاضلی، جامعه‌شناس به مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری نوشته است. او این نامه را پس از آن نوشته است که علی عبدالعلی‌زاده، نماینده رئیس‌جمهور به‌تازگی از پروژه انتقال آب خلیج‌فارس خبر داده است. حالا فاضلی در کانال تلگرامی‌اش دراین‌باره خطاب به پزشکیان نوشته است: «آقای رئیس‌جمهور، برای ثبت در تاریخ می‌نویسم که نسل‌های بعدی فکر نکنند همه ایرانیانی که دستی در آب داشتند، در مقابل همه ایده‌های نادرست و اقدامات غلط، سکوت کردند و دم برنیاوردند. من البته به‌اندازه سر سوزنی امید ندارم که این ساختار سیاسی و سیاستی، این الگوی توسعه، این نظام برنامه‌ریزی و ساختار منافعی که حول آب و پروژه‌های آبی شکل گرفته، به حرف امثال من اندک‌توجهی کند. اما خب مملکت‌مان است، دلم می‌سوزد، خانه و کاشانه و اموال و اقامت کانادا هم ندارم، باید بنویسم شاید به‌دست شما رسید و کاری کردید.» در ادامه این نامه آمده است: «آقای رئیس‌جمهور پزشکیان، آب تهران هم مثل آب بقیه مملکت بر اثر سال‌ها اصرار بر الگوی توسعه غلط، به وضعیت بحرانی رسیده است. در خبرها آمده بود که برای راه‌حل آب تهران، قرار است آب دریا را شیرین‌سازی کنند و به تهران برسانند. وزیر نیروی شما از در دستورکار بودن شیرین‌سازی دو میلیارد مترمکعب آب گفته است.»

او در ادامه نوشته است که آقای رئیس‌جمهور، می‌شود لطف کنید از آن‌ها که می‌خواهند آب تهران را با شیرین‌سازی و انتقال آب دریا از خلیج‌فارس و دریای عمان تأمین کنند، چند سوال بپرسید و جواب‌شان را با من رعیت و بقیه شهروندان به اشتراک بگذارید؟ «۱-طراح، پشتیبان و پیش‌برنده پروژه تأمین آب تهران از طریق شیرین‌سازی آب دریا کیست؟ کدام شرکت است؟۲-آیا طراحان، حامیان و پشتیبانان این طرح حاضرند اسناد مطالعات مهندسی، اقتصادی، محیط‌زیستی، اجتماعی و امنیتی این طرح را منتشر کنند؟ حاضرند در یک نشست مطبوعاتی با حضور متخصصان و رسانه‌ها از طرح‌شان دفاع کنند؟۳- آیا حاضرند به ملت ایران اعلام کنند که قیمت هر مترمکعب آبی که از خلیج‌فارس و دریای عمان شیرین‌سازی شده و به تهران می‌رسد چند دلار یا یوروست؟ هزینه سرمایه‌گذاری و عملیات در تأسیسات شیرین‌سازی و انتقال تا تهران چقدر است؟ ۴- با آن مقدار سرمایه‌گذاری، کلاً چقدر آب به تهران انتقال پیدا می‌کند؟ مقدار آب منتقل‌شده در نسبت با هدررفت شبکه آب شرب و بهداشت تهران چقدر است؟ ۵- چرا به‌جای این‌که کار پایداری نظیر کاهش هدررفت در شبکه شرب و بهداشت تهران را انجام دهید/دهند، دنبال انتقال آب از هزار کیلومتر آن‌طرف‌تر هستند؟۶-آیا هزینه‌های کاهش هدررفت در شبکه شرب و بهداشت تهران (و هزینه سایر گزینه‌ها نظیر تصفیه، بازچرخانی، و...) را با هزینه انتقال آب مقایسه کرده‌اند؟ آقای رئیس‌جمهور شما مقایسه این هزینه‌ها را می‌دانید؟۷- آیا می‌خواهند آب را از هزار کیلومتر آن‌طرف‌تر با هزینه چنددلار بر هر مترمکعب شیرین کنند و به تهران بیاورند و بعد نزدیک به ۳۵ درصد آن را در شبکه‌های این شهر به هدررفت فیزیکی و آب بدون درآمد تبدیل کنند؟ ۸-وقتی الان نمی‌توانید هزینه تمام‌شده آب فعلی (احتمالاً کمتر از ۱۵ هزار تومان در هر مترمکعب) را از مردم بگیرید و تازه ۳۵ درصد آن هم هدررفت فیزیکی و آب بدون درآمد می‌شود؛ می‌خواهید هزینه آب شیرین‌سازی و منتقل‌شده به قیمت هر مترمکعب چند دلار را بگیرید؟۹-با همین رویه که تهران جمعیت‌پذیر و بزرگ می‌شود و هیچ کاری برای مدیریت و کاهش مصرف آب نمی‌کنید، چندسال دیگرش که این آب انتقالی از خلیج‌فارس هم کم آمد، چه می‌کنید؟ دوباره آب منتقل می‌کنید؟ اصلاً پولی باقی مانده که صرف این نادانی‌ها کنید؟»

فاضلی در پایان این نامه نوشته است: «آقای رئیس‌جمهور، شما خیلی سؤال می‌پرسید، یک‌بار هم این سؤالات را بپرسید و اگر جوابی شنیدید، به من رعیت و بقیه شهروندان هم اطلاع دهید.»